

Діло

Виходить що-дня ране крім понеділля.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10., II. пов.
Квито почт. шмак. 26.726
Адреса телег. „Діло-Львів“
Число телефону 261
Рукописи редакції не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	2.70 К.
чвертьрічно	6.00 —
піврічно	12.00 —
річно	24.00 —

у Львові (без доставки):

місячно	2.40 К.
чвертьрічно	6.00 —
піврічно	12.00 —
річно	24.00 —

На який адрес платити се 60 с.

Ціна отоворень:

Сурьма отоворень, дванадцять тоза 40, в відділенні 60, в оповістках 80, в редакційній часті I К. Поштовими отоворень 100. Накладом і заручкою I К. Стані отоворень за отоворень отоворень отоворень. **Дата арширних отоворень у Львові 10 с.**

Видас: Видавнична Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Основи богатства: монополі і спадок.

Іх неморальність. — Держава має право управити розділ дїбр для загального добра.

Знаменний голос з отруєння цесаря Вільгельма.

Два найближші дорадники і співробітники цесаря Вільгельма в теперішній війні є загально відомі: се се канцлер держави Бетман-Гольдберг і шеф генерального штабу Гінденбург. Третім, для широкого загалу менше відомим, є Вальтер Ратенау, великий промисловець, якого з початком війни покликано до міністерства війни як організатора промислу для воєнних цілей. Отже Вальтер Ратенау — як доносить „Frankf. Zig.“ — написав книжку п. н. „Von kommenden Dingen“, яка має незабаром появи ти ся. Один з розділів сеї книжки розсліджує основи богатства і доходить до виводу, що є ними монополі і спадок, що обі се основи є неморальні та що держава має право усунути їх в імя загального добра. Зі змістом сього розділу хочемо познакомити наших читачів, бо хоч виводи Ратенау що до своєї суті не є нові, але нові і дуже знаменні є вони тим, що так говорить великий промисловець і дорадник цесаря Вільгельма, бо се значить, що в найближшій отруєнні німецького цесаря родяться і дозрівають такі думки про нацям відбудови і перебудови по війні.

Щоби повстало богатство, — виводить Вальтер Ратенау — мусять тисячі бути спонукані віддати часть свого маєтку. Се вони готові зробити тільки тоді, коли якась пильне бажанє може бути сповнене тільки ціною такої жертви. Се бажанє, чи воно розумне чи дурне, називаємо економічною потребою. Отже хто хоче бути богатий, мусить мати змогу заслоковувати загальну економічну потребу. Але сього не досить, бо появляється конкуренція, яка захоплює собі часть заспокоювання потреб і зменшує зиск підприємця, проти якого звертається ся. Щоби збогатити ся, мусить підприємець могли обмежити конкуренцію, обчислити довідно зиск або довідно розширити круг тих, що готові принести згадану жертву з свого маєтку. В таке положенє ставить підприємця тільки признаний або вимушений монополі.

Щасливий винахідник використовує хорешеній законом монополі патенту або фабричної тайни. Копальня мінералів дає природний монополі. Великий банк, товаровий дім, розгартане велике підприємство має монополі першешства; хто хоче йому дорівняти, мусить довше роки працювати з великим капіталом, не числячи на зиски. Хемічні промисли опирають свій монополі на положеню; дуже часто є тільки одна географічна точка в кориснім відділеню від сиршів, жерел сили, робочих рук і місць збуту. Монополі славного театора опирається на рідкості його гортла. Властитель чиншового доту використовує монополі положеня в великій місці. Доставець моделю має монополі свого імени, бо є богато людей, які були би нещасливі, коли б не мали капелюха чи парасольки власне з такою маркою. Властитель заводів чи водної сили чи пристани одержує монополі від держави чи громади.

Сі і численні інші монополі і тільки вони роблять богатим, інших доріг до богатства нема.

З окремі не видержує ніякої критики убраній в форму „народної мудрости“ погляд, що омадність веде до богатства. Ошаджуванем зарібку можна дійти до обмеженого добробуту, але ніколи до богатства.

Коли зпитанє наше почує про право чи безправність монополі, то відчемо, що в ній дається щось неморальне. Відчуте сеї неморальности буде зменшене при монополі першешства або техніки, особливо, коли сеї монополі виходить на користь не одиниці, а товариства і організації продукції приносить також користь загальному. Та тим неморальнішим виглядає монополі, чим більше незаслужено його набуто,

чим легше його використовувати, чим безоглядніше відбувається се використання. З сих причин не тинуть ся признанєм монополі великоміських властителів домів.

Тільки мала часть теперішних богатств є набута властителами; переважна часть перейшла на теперішних властителів як спадщина. Коли вид набутого богатства, при розгляданю його походження, будить у нас почутє несправедливости, то се почутє зовсім заводить при критичній спадкової системи, — така вона видаєть ся природна і ненарушима. А тимчасом вистанє порівнати, як живуть властители богатих спадків, а як люди крації — фізичної і духової; вистанє запитати, скільки непродуктивних родив в особах властителів богатих спадків мусить удержувати край, — щоби зрозуміти суспільне значенє спадку як жерела богатства.

Спадкову систему одержали ми з минулих епох. Та коли прим. дідинче шляхотство обнимало права і обовязки, вимагало і давало охорону і услуги з роду в рід, то дідинче богатство нашої епохи має тільки права, тільки власть і уживанє, не даючи за се нічого. Уваги, що воно дає культурній вартості, не можна тут брати в рахубу, бо те саме богатство творило би ще в більшій мірі культурній вартості, коли б було инакше — справедливійше і доцільніше розділене.

Коли б тепер прим. одному чоловікови вдало ся дорогою спадку дістати на свою власність всю землю, всі твори науки і штуки в краю, і коли б він держав не оставив нічого крім кількох доріг і урядових будинків, то держава — коли би були тільки сповнені всі формальности — всі свої сили віддала би на те, щоби охороняти його посіданє, хоч би він оставив землю без управи, застановив фабрики, робітників позбавляв зарібку, нищив памятки науки і штуки. Хіба, що держава рішила ся би нарушити його спадкову права.

Сей примір ярко показує, що між ненарушеними добрами людськості нема місця на моральне понятє дідинче дїбр.

Свої виводи збирає автор в отсі тези:

- 1) Загальний вислід людської праці є в кожнім часі обмежений. Ужите, як взагалі загальне дарство не є справою одиниці, тільки загалу. Коже ужите обтяжує світову працю і її вислід.
- 2) Вирівнанє посіданя і доходу є наказом моральности і господарства. В державі може і повинен бути тільки один безмежно богатий: сама держава. З своїх засобів має вона старати ся о усуненє всякої нужди. Ріжниця доходів і маєтку є допустима, одначе вона не повинна вести до односторонного розділу сили і права уживаня.
- 3) Теперішними жерелами богатства є монополі в найширшій значіню слова, спекуляція і спадок. Монополіст, спекулянт і великий спадкоємець не мають в будучім економічнім порядку місця.
- 4) Обмеженє спадкового права, вирівнанє і піднесенє народного вихованя розвивають замкненє економічних клас і усувають дідинче поневоленє найнижшого стану. В тим самім напрямі впливає обмеженє люксового ужитя, звертаючи світову працю до виробу потрібних дїбр і зменшуючи вартість тих дїбр, мірену доходон з праці.

На сих основах опирається система економічного вирівнаня і соціальної свободи. За конне переведенє сеї системи є питанєм меншого значіня. Незвичайно більше значінє має та обставина, що будучу перебудову попереджають зміни в поглядах і етичних оцінках, як се все було в історії, коли показувано нові шляхи.

Предложеное союзу Мексики.

Нота до німецького посла в Мексику, в якій державний секретар Циммерман предкладає Мексиком союз проти Зєдинених Держав, а яку переловило правительство Вільсона, звучить ось як:

Берлін 19. січня. Дня 1. лютого ми пічнемо необмежену боротьбу при помочи підводних човнів та проте бажанє, щоби Америка вдержала ся при неутральности. Коли наше бажанє не здійснить ся, то ми предкладаємо союз з Мексиком на такій основі: Ми спільно будемо вести війну і спільно заключимо мир. Будемо грошево помагати мексиканському правительству та годимо ся на те, щоби мексиканська держава одержала назад область Нозого Мексика і Арізони. Предведенє подробиць оставляється Вам. Вам поручається з задержанєм найбільшої тайни дізнати ся про погляд Карранци, а коли стане певним, що прийде до війни з Америкою, його спонукати, щоби він з власної ініціятиви навязав переговори з Японією та присєднав її на свою сторону тай односторонно предложив своє посередництво між Японією і Німеччиною. Зверніть увагу Карранци на те, що переведенє безоглядної війни підводними човнами уможливить боротьбу Англію та протягом кількох місяців довести до мира. Підпис: Циммерман.

Яким чином наведена нота попала ся в руки американського правительства, про се ріжні здогади. Між иншими кружляє поговірка, кольпортована англійськими диванниками, що одному з агентів вдало ся навазати відносини з дівчиною, яка служила у німецького посла в Вашингтоні. Від неї довідав ся агент, що в найближших днях відає окремих курєр з депешами до Мексика. Того курєра придержано і в невідомий досі спосіб — підступом або насильством — відобрано йому депеші. Про се нічого не знали німецькі послы ні у Вашингтоні ні в Мексику.

Ідея німецького уряду заграничних справ, щоби заключити воєнний союз з Мексиком та при помочи Карранци спонукати Японію до походу проти Америки, стрінула ся з ріжною оцінкою в німецьких політичних кругах. Рішує осуджує її берлінський „Vorwärts“, який пише: „Інструція, яку переловили Американці, зраджована в половині січня, отже є часі, коли — мовляв — відносини між Німеччиною і Америкою були „такі добрі, як ніколи ще від року 1870“.

Се дасть заграниччю привід до не дуже то приязних коментарів, а до того американська національна гідність відчужє сей крок як вмішуванє в американські справи так як нарушенє доктрини Монроє. На кожний случай справа з Мексиком є одним з уступів тої глави німецької політики заграничної, про яку сказав посол Шайдеман 27. лютого, що соціально демократична фракція не бере за неї ніякої відповідальности.

Ще ріжкіше осуджує предложенє німецько мексиканського союзу граф Ревентлов, висказуючи ся про него ось як: „Мексико взагалі не є державою, з якою можна би заключити союз. Так як стоять діла в Мексику від часу усуненя Порфїрія Діза, то всяка діяльоматична акція там мала за собою 95 процент правдоподібности, що останє ся без успіху. Приклонники мира в Америці будуть уважати до дуже невмістимих заходів Німеччини, щоби зажегти огонь мексиканської війни. Безглуздою є обітниця, що Мексико одержить Тексас, область Нового Мексика і Арізону як воєнну добычу від Америки, бо мексиканська держава нездібна тих областей ні відобрати ні їх держати. Факт, що поставлено з німецької стороны таке предложенє, полягає у великій мірі на недостаті знаня мексиканських і американськомексиканських відносин“.

Для українського театру і мистецтва в рос. Україні.

Відень, 4. марта 1917.

„Кієвская Мысль“ ч. 27, в дн. 9. н. ст. лютого с. р. приносить відозву до кооперативних і громадських організацій „Південно-західного Краю“.

Дня 6. ст. ст. грудня 1916 р. — читасмо у відозві — у Києві відбули ся основні заорні Т-ва „Південно-західний союз діячів народного театру і мистецтва“, в якого завдання входить поширення організації і розвитку справи народного театру і мистецтва в Південно-західнім Краю.

Идучи на зустріч пробудженню духовних сил народу, змагаючи до заспокоєння питань самоозначення, духового зросту і гармонійного розвитку особи, новопокликана до життя громадянська організація ставить собі цілю сотоаворити у Києві, як центрі широкого краю, організацію, яка служила би осередком духової культури і розсадником мистецтва при самодіяльній творчій участі народних мас.

Величезні скорби нагромила артистична творчість за тисячліття культурного розвитку — й якими чужими й недосяглими являють ся для народа всі ті країни творці національного й все-світнього мистецтва, які самі геніяльні творчі призначували для відгомону у всенародній душі.

Не мало прегарного створила сама народна творчість: биліни, повні життя і красок легенди, казки, чаруючі мильодієні пісні і національні танці, — все повне артистичної творчості і не підробленої поезії. Однак затираючи індивідуальність культура міста знівелоувала початки народної творчості, — й гине всіма забута, правдиво гарна народна пісня, уступаючи місце фабричній „частушці“ і переспівам салдатських пісень, подібно як вимирають національні танці, уступаючи місце танцтвом мішанським танцям міста. На місце народної творчості посягли ся грубі і готові суррогати мистецтва, які опідають ум і душу й позбавлені життєвої сили правдивого мистецтва — тої безмірної, благородної душі насолоди, яку дає тільки правдива творчість.

У противагу грубому опідленню мистецтва „Південно-західний союз діячів народного театру і мистецтва“ змагає до широкого популяризації в широким народним колах краях класичних зразків мистецтва, до розвитку артистичних і творчих змагань самого народу, до розвитку й здвиження місцевої самодіяльності у сфері мистецтва і пробудження народної творчості, як фактора обновы і духового обогачення мас.

Створення народних шкіл мистецтва, народних консерваторій, сталого і мандрівного театру, організація народних хорів, співальних кружків, народних оркестрів, освітніх концертів, відродження старинних народних пісень, організація стаіх і мандрівних музеїв, артистичних вистав, відчитів і курсів про історію штуки, — отсі практичні цілі й завдання, які змагає пестевести в житє „Південно-західний союз діячів народного театру і мистецтва“.

Для здійснення всіх тих задач товариство глядає і жеде помочи і піддержки широким народним мас і тих громадських організацій,

тв. Вступайте в організацію „Південно-західного театру і мистецтва“, несіть по своїм силам матеріальну поміч, співділяйте для морального успіху нового почину пропагандою ідей народного театру в колах своїх членів, відкривайте всюди філіяльні відділи негного товариства. Не-хай при вашій діяльній участі і співробітництві цілий південно-західний край покрийть ся сіттю філіяльних відділів народного театру, зливаючи в одно змаганє сотоаворення нових умов народного добробуту і нових жерел духового збогачення народних мас. Ф. Н.

Між миром і війною.

Воєнні цілі Сполучених Держав.

ВАШІНГТОН (Ткб). В інавгуральній адресі вказує Вільсон на те, що неможливым було би для Сполучених Держав остати ся осторонь від воєних подій; вони мусіли воружити ся, щоби поперти силою свої права і свободу діл. А дальше говорить ся в адресі:

„Стоїмо сильно, остаючи в оружній неутральності, бо в ніякій іншій спосіб не могли би ми дати вислову тому, що обстоюємо і чого не можемо виречи ся. Є можливе, що обставини приневольять нас до активної оборони наших прав і до більшеї безпосередньої участі у великій боротьбі, однак ніщо не змінить наших понять і наших мрій.“

Не бажаємо добичі ні користий, ні нічого иншого, що можна би одержати тільки коштом иншого народу. Ми вже не є провинціоналістами. Трагічні події стільки місяців боротьби на смерть і житє зробили з нас горожан світа. Не має для нас дороги в зад. Се рішаєть ся наша судьба як народу.

Ось чого будемо домагати ся:

1) щоби всі народи мали однаковий інтерес у світовім мирі.

2) щоби вольні народи одержали політичну постійність та щоби найголовнішою основою мира була правдива рівність всіх народів у всякій правній області, бо мира не можна оперти на неправдиву правну рівновагу.

3) щоби правительства вську справедливу власть виконували за згодою тих, якими править ся, щоби на морях були рівні права і рівна свобода для всіх народів після норм взаїмного договору.

4) щоби зоруження народів було обмежене до міри удержання внутрішнього ладу і домашнього бевпеченства.

яких уся робота опираєть ся на діяльній співробітництві народу.

Сильною лавою підняли ся у „Південно-західнім Краю“ кооперативні й громадянські організації в обороні народних інтересів перед наступаючою небезпеккою нарушеня господарської рівноваги краю. Та хіба ж не так важні завдання оборони культурних інтересів народних мас, не так само хіба життєво-пекучі й конечні завойовання моральних дібр, розширення сфери участі самого народу в культурнім житю краю?

До кооператив і громадських організацій звертаєть ся управа товариства в закликом піддержати нове діло народного театру і мистецтва.

5) щоби було обовязком кожного народу дбати за енергічне і успішне здавленє всякої

проби помочи для революції в инших краях і запобігати таким пробам.

Мусимо згідно заявити ся за тими класами. Хочемо посвятити ся тому великому завданню, до якого отсе мусимо приступити.

„Сенат нездібний до діла“. — Реформа регуляміну.

ВАШІНГТОН (Ткб). Письмо Вільсона до краю звучить:

При замкненню послідної сесії конгресу виявило ся положенє, яке годі порівняти з яким-небудь иншим в історії нашої країни і саме безпосередньо перед країною, яка містить в собі далекосягаючі можливости національної небезпеки Конгрес не міг оборонити краю і берегти основних прав горожан. На 531 членів обох палат більше 500 було готових до діла. В палаті репрезентантів переважала більшість, та сенат не міг рішити ся на діло, бо мала горстка її сенаторів була тому противна. Сенат не розпоряджася способами обмеженя дискусії. Один фзично дужий чоловік може сплинтати праці. Вслідом того в теперішнім случаю є спаралізоване законодавство і виконуючої власти правительство. Нездібність сенату до діланя не допустила до одного з найконечніших законодавчих актів. На се є тільки один спосіб: змінити сенату, щоби він міг ділати.

Президент висловляє переконання, що сенат знайде способи, щоби уможливити своє діланє і зберегти край перед катастрофою.

ВАШІНГТОН (Райтер). Сенат скликано на 6. марта, 9:30 перел полуднем. На дневнім порядку є влученє до регуляміну нової точки, яка допускає замкненє дискусії.

ЕКОНОМІЧНИЙ ЗІЗД

відбуде ся в понеділок дня 12. марта о год. 9. рано в сали тов. ім. Лисенка при ул. Шапкевича ч. 5 у Львові, зі слідуоючим дневним порядком:

1) Відбудова селянського стану і села: референти: п. Василь Струк з Відня (загальний реферат), п. Юліан Павличковський зі Львова (вєснаї засів і потреби рілників під теперішню пору) і д-р Іван Махух зі Львова (правні поради і вказавки для рілників);

2) Найважливіші потреби сільського населєня під теперішню пору: референти: о. Броніслав Гоцький з Висоцька пов. Ярослав і д-р Теофіл Кормоз з Перемишля;

3) Справа езакуонанних — реф. д-р Роман Перфецький з Відня;

4) Справа воєних сиріт — реф. о. Василь Лициняк зі Львова.

Зізд має трєвати один день з тим, що рано виголосить ся реферати, а по полудні відбуде ся дискусія над ними.

Запрошеня на зізд вже розіслано. Хтоби його не одержав, а хотів взяти участь в зізді, одержить запрошенє при вступі на садю.

За Народний Комітет:

Д-р Н. Левицький
голова.

Д-р Ст. Баран
секретар.

ВОЛОДИМИР ГНАТЮК.

На що у нас видають ся книжки?

(Дальше.)

Мій знайомий Гуцул відіхав знов на Мораву, але мені не стало менше гірко. Не так легко і не так швидко можна завернути житє з одної струї в другу! За нашими очима уплинув вже гарний шмат часу від тоді, коли то один священик приїхав до другого, і побачивши у него на столі „Временик Ставропільського Інститута“, промовив: „Го, го! Сусіде, що я бачу? Ви й літературно займаєть ся?“ — Та чи дуже обставини у нас в тім напрямі змінили ся? Чи мало ще й нині в нас сіл, де не знайдете ні одної газети, ні одної книжки, крім хіба букварів та якої шкільної читаночки. Звідки наші люде не беруть ся розуму, звідки навчать ся, як в світі жити? І не можна спихати всього у нас бідність. У нас десятки мільонів ідуть щорічно з димом, на напикти і инші річи, без яких можна не лиш обійти ся, але дуже гарно й дуже добре жити. Коли б лиш десятку частину їх обернено на наше культурне піанєсенє, то за двацять літ ніщо не планав би нашого села, так само змінило ся би на ліпше.

Та ми самі не дбаємо про себе, ми правдиві недбайки.

Я все цікавив ся і цікавлю ся нашими виданнями і переглядав все, що міг дістати. Уважно слідив я за участю нашого народу у великій війні, за його долею й недоволю. Особливо

прочитував я все, що писано про наших стрільців. І як я тішив ся всіми їх подвигами, так немилу вряжали мене у всіх статах безвільку по-давані толографічні назви. Я читав: Okörmező, Volócz, Körömező, Rákocsiszállás, Felővereczka, Alsővereczke, Szentmiklós, Hajdú, Havasköz, Turjamező, Új Roztoka, Verebes, Nagy Berezna, Szarvaskút, Bereglórás, Zugó, Tiszahó-kút, Szentimláy-körtölves, Mezőterebes і т. д. Часом подавано ті назви в страшній транскрипції, пр. Вольоц (зам. Волову), Ракочішалас (зам. Раковісалаш), Наги Березна (зам. Надь Березна), Альсверечке (зам. Алшверечек) і т. д. Чи здогадав би ся український читач із тих назв, куди ходили наші стрільці, коли не мав би мапи перед собою? Ледви. Він думає би: Може ті місцевости лежать в Азії, може в Австралії, а може й деінде. І які великі очі він мусів би зробити, коли б йому пояснено, що всі ті місцевости лежать в Карпатах, на українській етнографічній території, заселеній українським народом, тай що загалом карпатські бої в кампанії 1914/15 р. від Кірлібаби по Дукалю, по обох боках Карпат; відбували ся виключно на українській, а не иншій території. Се можна вчитати й в деяких чужих часописках, у чужих кореспондентів, які опинивши ся серед незнаного ім народу, звертали на нього увагу й згадували хоч дещо про нього. Наші дописці мовчать як закляті про нарід, немов би його зовсім там не було, або коли він був, то дописці сиділи тільки в лісах і з ним не стикали ся, а місцевости вичисляли з офіційальної мапи. Коли б вони були стикали ся з ним, то не тільки були би про нього згадали, але й буди би дізнали ся, що всі вичи-

слєні повисше місцевости мають українські назви (вчисляю в тім самім порядку): Волове, Воловець, Ясіне, Бодаря (або Завадка), Вижні Верещки, Нижні Верещки, Чанаїсьво, Волосянка, Люга, Поляна, Нола Ротока, Вербяж, Велика Березня, Оленьова, Зір-Гуливе, Кваиси, Грушово, Страбичово. Адже ті назви попереміняюно не так давно на мадярські, бо лєдви в 1896 р. в часі мадярського ти-сячліття, для наданя одноствійного мадярського характеру угорській державі, і чей же ще не вимерли всі люде, що жили перед тим роком і знали українські назви. А хоч би й була якась нежданна катастрофа їх забрала зі світа, то назви буди би вже не пропали, бо, на щастє, вони зібрані всі в гарній праці: С. Томаши-вської, Етнографічна карта угорської Руси. (Отдільний оттиск из „Сборника по славяновѣдѣнію“, т. III. С. Петербурга 1910). Як дізнаю ся, праця ся й тепер авіст-валєна у виставових вікнах книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка, та видно, нема шкідливих прочитати її, бо коли-б були, то вже де-як був би хтось звернув на неї увагу та не допустив до засмічування наших видань всякими варваризмами. В праці надрукований побіч докладної карти також показчик всіх місцевостей в українській і мадярській мові. Є й більше праць, що дотикають української території в Угорщині, деяку цеголку докинув тут і автор отсїх стрічок, але вони так само невідомі у нас, як етнографічна карта, хоч у чужинній відозві у нас багато одиниць владє вєє знавля, а в дійсности ми сильні незнайки.

(Далі буде.)

Війна між Німеччиною і Китаєм?

ЛОНДОН (Ткб). Дневники оголошують отсю депешу з Нью Йорку: Після телеграми з Пекіну кабінет одногосно рішив зірвати зносини з Німеччиною. Тому спротивився президент республіки, а кабінет подав ся до димісії. Бюро Вольфа заявляє, що німецький уряд заграничних справ ні китайське посольство в Берліні не має про те ніякої відомости.

НОВИНКИ.

Львів, 7 марта 1917

— З Наукового Товариства ім. Шевченка. Відділ Наукового Товариства ім. Шевченка признав на засіданні дня 27. лютого с. р. одноразову зворотню стипендію запомогу з фонду о. Бончевського в сумі 300 К студентови філософії у Відні Стефанови Придунови; інші запомоги з того фонду будуть роздані пізніше. На тім засіданні признав однорічну стипендію з фонду ім. Якова Головацького в сумі 250 К Наталії Сідинській, уч. II кл. гімн. СС. Василянку у Львові та одноразову запомогу в сумі 250 К з тогож фонду Олександрі Гнатюківній, студентці медицини у Львові.

— Відзначене архинк. Вільгельма. Арх. Вільгельм надпоручник при 13. п. уланів (є се український полк, що має доповняючу кадру в Золочеві), дістав, як нам доносять з Відня, від Султана високої відзначення, а саме золоту медаль „ліякат“ і залізний півмісяць. Архикнязь, котрий в лютім скінчив 22. рік життя, був від двох літ безпереривно на східнім фронті, переважно на українській території (Волині і Східній Галичині), а від кількох тяжків перебував на ліченню в Бадені під Віднем, з відки незабаром вертає знов до свого полку.

— З недавнього минулого харківського університету. В „Южн. Краю“ проф. М. Сумцов друкує цікаї спомини з недавнього минулого харківського університету. Зі споминів сих виймаємо декілька фактів. Інтересних передовсім для українського читача. І так: Проф. А. Потебня дістав виговір за домові читання про пословиці і басні. Проф. М. Сумцов було заборонено боронити докторську дисертацію про українського духовного письменника XVII. ст., чернігівського архієпископа Лазаря Барановича тому, що Баранович жалував ся на надужиття московських вєвод. Проф. Д. Багалій дістав виговір за надрукований ним у „Хар. Губ. Вїд.“ некрольог М. Костомарова. Панахиду ж по Костомарові, який був колись у харк. університеті помічником інспектора студентів, дозволено тільки під тою умовою, щоби в часописях не було ніяких оповісток про се й сама панахида відбула ся тільки в присутності ректора і двох трьох професорів у порожній церкві. Подібних прикладів „свободи науки“ в Росії при кінці XIX. ст. наводять проф. Сумцов шлий ряд. — Ф. К.

— „Старі двори Харківщини“. Як повідомляє „День“ з 3. III. с. р., відомий дослідник старовини Г. Лукомський випускає на днях ілюстроване виданє п. з. „Старинныя усадьбы Харьковской губернии“ (Старі двори Харківської губернії). Виданє друкує ся на кошт графа Кляйнімхеля. Ціна першого тому 25 карб. — Ф. К.

— Німецький проект гідокремлення Галичини. Доносять з Відня: Німецько нац овалний Союз вибрав свого часу окрему комітїю для справи відокремлення Галичини, яка виробила вже предложе я в тїй справі. Посли Гросс і Пахер вручили минулої суботи се предложенє превєсови польського кола Вїльніському. Як зачувати, німецькі послї бажать полагодження тої справи ще перед нарадами парламенту так, щоби галицькі послї не брали вже участї в будучій парламентарній сесї.

— Сини Аскїта на фронті. Підча: англїйської офензивї над Соммою в жовтнї минулого року поляг адвокат Раймунд Аскїт, найстарший син бувшого президента англїйського кабінету Аскїта. Недавно прийшли вїстка, що другий син бувшого англїйського премєра Артур Аскїт тяжко ранений над Соммою, так, що його житю грозить небезпека. Артур Аскїт, що служить другий рік на фронті, був вже ранений перед роком і після подужання вернув знов до боєвої лінії. Тепер поцілила його куля в голову. Третій наймолодший син Аскїта стоїть на содунськїм фронті.

— Випродують худобу евакуованих. Рільнич секція краєвої Централї для відбудови краю в Кракові, ул. Чиста 16, викупила вже багато худоби евакуованих і викупує далше. Платить по 3—4 К за 1 кг. живої ваги. Викуплену худобу відародує рільнич секція по пересїчній ціні

Наші рільники в середній Галичині і на Лемківщині повинні зголошувати ся о закупно худоби евакуованих. Зголошувати ся в рільнич секції в Кракові, вул. Чиста 16, устно, порученим письмом або телеграфічно. Не забувати подати точно своє місце побуту, почту, залізничну стацію, старство і районову команду. Худобу спроваджують до районної команди, звідки відбирають її купці. Доставу має платити купець,

Нїнше подаємо спис районних команд: 1) в Чесанові для повіта Чесанів; 2) в Яворові для повіта Яворів; 3) в Перемишлі для повітів Перемишль і Мостиска; 4) в Самборі для повітів Самбір і Рудки; 5) в Сколю для повітів Сколе і Дрогобич; 6) в Старім Самборі для повітів Старий Самбір і Турка; 7) в Лїську для повітів Лїсько і Доброміль; 8) в Ярославі для повіта Ярослав; 9) в Сяноці для повітів Сянік і Береаїн.

Господарка воєнного часу.

Важне для воєнних застїв. — Цїни за збіжє і стручковї плоди, призначенї на застїв.

На інтерпеляцію Краєвого Товариства господарського „Сїський Господар“ у Львові в справі побираня комісіонерами Воєнного Заведеня для обороту збіжєм високих проти законних додатків до цїн за звичайне насїне збіжє і стручкових плодів, спонукали компетентні власти Воєнне Заведенє для обороту збіжєм до видачі відповідного приказу до всіх комісіонерів, обїжником з дня 24. лютого 1917 року ч. 40 217.

В обїжнику сїм Воєнне Заведенє для обороту збіжєм категорично звертає комісіонерам увагу, що цїна продажї насїня збіжє і стручкових плодів рївняє ся цїні відбору тих же з додатком законної провїзї (50 сот. за кожний метр, сотнар) і додатком 20 сот. на покритє видатків манїпуляційних Заведеня.

Не вільно дочисляти до збіжя, яке не було закупленє по цїні висшїй, призначїй законом за насїне збіжє, додатків, відповідаючих насїню. Додатки сї вносять при насїнях остаючих в обороті В. З. д. о. з:

- 1) при відсївах ориґінальних насїнь, найвисше 8 К.
  - 2) при квалїфікованім насїню, узнанім за таке комісією для оцїнки насїнь, найвисше 6 К.
  - 3) при звичайнім насїню 3 К за метр. сотн.
- Невільно отже за овес, закуплений на пашу, за пшеницю і ячмінь, закуплений на перемїл, жадати при продажї їх до сїбди додатків, висше вичислених. При продажї сих родів збіжє, має комісіонер право стягнути для себе провїзію, а для В. З. д. о. 20 сот. додаток на манїпуляцію.

Планочасно подаєть ся обовязуючі тепер цїни відбору збіжє і стручкових плодів, становлячі підставу обчислення цїн закупна насїня. Цїни розумїєть ся за 100 кг. стаїши заладованї, зглядно млин, за товар чистий, здоровий, сухий, о скільки занєчисленє не переносить 2 процент.

За пшеницю і орґанн	25 К
— жито	19
— броварний ячмінь	33
— пашний ячмінь	29
— овес	18
— просо	28
— горох і соєвїзїю	55
— чїпши бобоватї (фасолою і бїб)	40
— вївку	26
— лєдан	40
— пїскавий горох (пелюшка)	50

Подаючи се до відома загалу рїльників, виває товариство до безпроволочного поданя до його відома евентуальних надужитї в обороті насїнем.

Сїський Господар

ЗПОВІСТКИ

Четвер 8. марта 1917.
Нїмї: греко-кат. Полїцарка — рїмо-кат. Івана.
Завтра: греко-кат. П. о. г. Іа К. — рїмо-кат Францішкї.

І Овалї для інвалїдів У. С. С. організує Товариство „Макївка“ в Новім Санчи. Удїл 10 К. Посередничєм в вишукуваню посад для інвалїдів У. С. С. і приймає добровільні жертви на закупно осель. 156/II 2—10

І Дня 16. марта 1917 р. о годїні 3 тїй популуднї відбудуть ся надзвичайні Загальні зборнї Фїлії Товариства „Просвїта“ в Цїшанові в домі п. Івана Пашка з слїдуючим порядком: 1) отворенє зборнї; 2) справа відбудови спаленої каменїці; 3) справа затягненя позички; 4) Внески членів. О численну участь Впов. П. П. членів просить ся. — За Видїл Фїлії Тов. „Просвїта“: о. С. Метєля, голова.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Питова система“.

На необхїдну потребу удержаня 25 українських шкїл на Волині, які супроти останнїх подїй тим доровшї і важнїйшї для української справи, конечнї як найскоршї і найобильнїйшї жертви

Лев Кордєв УСС. Д ра Омєляна Левницького, сот. УСС. Івана Бужора, чет. УСС. Гриця Голинського, хор. УСС., Ростислава Мельника, дес. УСС., Володимира Бокала, дес. УСС. Гуцульська сотня УСС. — Марїє Сосновська зі Стрия 5 кор. (Дн.). Марїю Зарицьку в Кальксбургу, Галю Кулачковську в Відні, Стефанїю Гєлубовичєву, Мєлянню Баньковську, Марїю Львову, всі у Львові. — Володимир Домбровський к. к. Reichsmitglied bei Landwirtschaftsbezirkskomitee Nr. 19 Magin 10 K (Дн.). Адольфа Плованського к. к. Lit. Моравська Острава, Lidw. Rechnungsgruppe der k. u. k. Militärkommando Lemberg, Якима Пойтїла Fährnricha bei der Ersatzkom-p für Hilfsdienste Loschitz, Івана Оришина Fährn. beim k. u. k. Eisenstationskmdo Lemberg, Гриця Малавчука нар. учителя в Ягаторові. — Теодозїй Бортник упр. шк. в Урмани 10 К.; о. дек. Омєляна Гавриша, о. Даниловича пар. в Розадовїчї, Петрускаву з Поморян, о. Евгєна Рудницького пар. в Дбринах і Миколу Конценїча нач. гром. в Урмани. — Кристиня Бортниківна уч. в Урмани 5 К (Дн.). — Володимир Лев у Ловові 10 К.; Евгєна Залуського офіціала почтового Львів, Михайла Королєвича офіціала почт. Стрий, Володїслава Курчака судїю Грубєшї, Василя Шавалу судїю Сокаль, Івана Яновича контролєра почт. Львів. — вїст. УСС. Чортоломнїй Панько 6 К. (Дн.). Никифорука Стефана хор. УСС., Корольчука Миколу УСС., Смерєчука Олексу УСС., Григорчука Стефана дес.т. У. С. С. ставова почта 445. — Ольга Яворська в Стрїльбичах 10 К.; Ольгу Лящєцьку жену начальн. суду в Старій Соли, Юлію Рабїйову жену декана в Самборі, Кляокову жену пароха в Гвілзиди, Гонорату Ялоєвськїю жену пароха в Сокалі і Наталїю Добрянську жену пароха в Манастирцї; Лїська — Евфрозина Чигулївна уч. в Рїпчицях 5 К. — о. Іван Яросєвич з Райске; о. Ф. Згорякевич з Хрєвти, о. Мих. Туряньського з Городища, о. Мих. Жубрицького з Берегів долиньних, о. Івана Шевчика з Лїнинок малої і о. Володимира Горинського з Билича долинного. — Марїя з Чайківських Макарова Загіре 10 К.; Волод. Дудкевич, директор Народної Торговлї з Рогатина, Ев. Гринєвського прокуратора з Перемишля, І. Тоґана директора шкoли з Дахнова ад Цїшана, о. Льва Ваня в Відня, о. Віктора Кончила, пароха з Лукового. — Зєновий Матковський, однор. капраль в Лїци 5 К (Дн.). Марїю Сембратович учит. з Скїдичин, Генриха Ковалєв учит. з Гміяду, всі товаришок, котрі побирали запомогу у Відні в „Lehrerhaus“ в р. 1915—16. — Марїє Бірївна в Пїлгородї 5 К (Дн.); о. Якова Лутчака катєх. Сколе, Юліяна Каринського Ярослав, Анну з Кривицької Мєтєвїку Стрий, Магдусю Нїмлодичівну Дрогобич, Михайла Петраша Відєнь. — Валєрїя Матковська 10 К (Дн.); Галю Турїнову, Павліну Реаковичєву, Зофію Петрушевєчу у Ярославє Кисїлівського всіє в Стрию і Машню Класєвича директора Рманїцї у Львові. — Іванна Мартїнович в Висовїй 5 К.; Зофію Павлюк Стрий, Марїю Колтунок Львів, Марїю Котисову Звиняч, Олю Криницьку Мацька Веґєва, профєсора Остава Туну у Відні. — о. Орєст Мартїнович, парох в Висовїй 4 К.; о. Стефана Нїцовича Регєтїв, д ра Івана Юнїч к. к. комісара староства Горлишї, Кєлєстїне Мєнїїнського надєсвїтника Горлишї, Осипа Савицького ц. к. інспектора Горлишї, Мих. Кравчука Висова. — Олександра Матюківна, Гута вєдєна 10 К.; Зосю Попєлївну в Малнові, Галю Борисєвичівну в Дрсґовї, п. Галю Дорожинську в Угнові, радн. суд. Володимира Козакєвича в Самборі, Климє Смудку в Угровї. — Нуся Гоцька 5 К.; Лучшю Пїсєцьку Львів, Наталку Берєзовську, Ляховичї, В. Мєкєлїту, дес. УСС., Теофіля Паньківського, Івана Сточанського, Двїраї. — Ірена Сїнкевичівна з Медикї 5 К. —

Просїмо всіх Вл. Жертводавцїв приєднувати ся форми, оголошуваної в Дїлі, значить ся; насамперед пише ся їмя, назвїще, місцєвнєсть жертводавця в описля по двох точках (:) вїкликаних. В той спосіб звошадїте нам богато работи, бо не треба будє кождої карткї переписувати, а просто дати ся її до друку. При сїй нагодї призаємо, що жертви складесть ся надтоково систємою, значить, можна не більше як пять осіб викликувати. Поже пята будємо очеркувати. Жертви просить ся посилати до квал. тов. „Днїстер“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, повідомляючи карткою адмінїстрацію „Дїла“ і викликаних. X.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 7. марта 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Без зміни.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

На західнім фронті в Тироли в кількох відтинках були перепалки, корнені для нашого оружя. Неприятельський відділ, який рушив на наші становища коло устя потоку Мазо, прогнано. Два нічні наступи Італійців на наші становища на Коста Белля розбилися о завязаний озір наших війск. Пробу неприятельського атаку на Монте Сіф зломано вже нашим замиканим огнем. Розсаджуване терену в тій околиці, яке мало обняти наші становища, ушкоджено тільки становища Італійців.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Без зміни.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гевор.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 7. марта 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Над Scarpa, по обох сторонах рік Анкри й Сомми, в Шампанії і на західнім березі Мози панувала вчора значна діяльність артилерії. Кілька разів приходило також до перепалок внідних відділів з залогою ровів. Вечером Французи на північно східнім фронті Вердена атакували наші становища коло ліса Sauflettes. Відперли їх огнем.

Проворний вихід сприяв діяльності детунів. В численних воздушних боях скинуто 15 неприятельських самолетів. Ми втратили наслідком ділянки неприятеля один самолет.

СХІДНІЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Між Балтійським і Чорним морем при менших морозах огонь в деяких відтинках став значнійший. Діяльність піхоти оставала ще жала.

Македонський фронт: Між Вардаром і озером Дойран і в низині Струми наші позиції відперли наступи англійських командій. Перший ген. квартирмейстер Аудендора.

НАДІСЛАНЕ.

АДВОКАТСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ у ВІДНІ

надв. і суд. адвоката

Д-ра ЄВГЕНА ЛЕВИЦЬКОГО

поміщена де і давніше:

Wien, VIII. Josefstadtstrasse 73.

Адресувати можна також: Dr. Eugen Lewickij in Wien, Parlament. 125 2-3

Оголошення.

Пам'ючка володільця често звиком німецьким глядять лезні найрадше на селі. Уаїлне також початків французького. Зголошення від "Українка" до Адміністрації "Діла". 167 2-3

Потрібний енергійний учених семінарист старший або старший учитель інвалід котрий би пізнав єн присутності 2 класців в предмету українського і моуктя реалій до третьої і четвертої класів нормального. Ціле утриманя впадат після умова. — Зголошення писати на: Jozef Bajkowsky i. u. k. Husaren-Wachmeister im Besatzungskommando in Busk Polen. 168 2-2

Дружній Статистико-лікарський Інститут у Львові приймає учнів на універсію з-над класною гімназією або реальною до науки друкарської тузу-а. — Відомість: вул. Вєдєрська ч. 9. 165 3-3

СІЛЬ

білу німецьку вагонами по 32 сотників за 1 кг. (вагон 15 000 кг. К 4800—)

належить зараз замовляти так, щоби замовлення і гроші були в Союзі найдалше до дня 15. марта б. р.

Краєвий Союз господарсько-торговельних Спілок у Львові

при вул. Зіморовича ч. 20. VI 2-2

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМІШЛІ

вулиця Мосорини ч. 4.

Принцип і зміст шадниці вкладає щоденно агрономів урядових. Викладає опрощеного на 40%, починаючи іще від суботнього дня по дні ввечеря аж до послідного дня перед днем відбою.

ВКЛАДКИ в "Руській Шадниці" можна зробити особисто в касі товариства, поштовою переказкою, грошевиими застакми, чеками поштової Шадниці, які Даревич Шадниці на жалдан безкоштовно доставлять, і в філіял банку австро-угорського на рахунок "Руської Шадниці".

Удільне пречекот: а) грошевицих платих ввечерня амортизаційними рахунок на протязі літ 10-45 після вибору полічельного; б) на льомбард ефектні, і на ссукот ескілі. Справя поштові чеки годують можливо шворі.

Посередничать у вивдизувано пошчок в Гал Воєній Заведеню кредитовий в Кракові.

Всюю інформацій і аргументів уаїлне зацікавлені "Руської Шадниці" ул. Косишова. Народний Дія. І. пов. шоденно безкоштовно в годних урядових літ 9-1 год. крові неїллі і українських селі.

Ціна в 14 устак "Руської Шадниці" ватуар мезого через в. к. міністерство внутрішніх справ вкладає в товаристві "Руська Шадниці" в Переказки вкладає ся до льомбард вулицарних, фондаций і т. п. канталію. має отже "Руська Шадниці" купільну обєанку. III. 20 7

Дуже важко!

Хто хоче без учителя научити ся по німецьки, най замовить собі сейчас українсько-німецький

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (3-є виданя). Ціна 1 К 40 сот. в поштовою оплатою 1 К 60 сот. (10 штук 13 К 80 сот. 25 шт. 30 К 80 сот. іще оплачено). Вислала ся лише за готівку. Замоклені і гроші апропу прислати на адресу А. ОКПІЩ, Львів, вул. Кадецька ч. 4.

Увага! Сей Самоучок уложений після апробованого іще способом изучанія і важне і для учителя і удільних початків німецької мови, як також учеників прагнотвляючих ся до вступних іспитів. 70 22-3

ВЕЛИКИЙ, ДЕШЕВИЙ І ЦІКАВИЙ

КАЛЕНДАР

ПАМ'ЯТКОВА КНИЖКА

СОЮЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ на 1917 р.

Обняма поверх 500 сторік друку, містять 103 ілюстрацій і числені статі в області культурного, економічного і політичного життя українського народу по обох сторонах кордону та найрашійші вірші поетично-творчости національних поетів.

Календар Союзу містять між иншим найдокладнійший огляд воєнних подій за два роки і ще докладнійший огляд українського життя в Росії від початку українського національного відродження до останніх часів і статі про політичні вимоги українського народу в час війни.

Привидчена в цілости для національного освідженя найширших народніх мас. Пам'яткова книжка Союзу поза календарними відомостями ніколи не стратить актуальности, та буде для кожного Українца

ДОБРОЮ ПАМ'ЯТКОЮ З ВОЄННОГО ЧАСУ.

— Ціна календаря 2 К 50 сот., в оправі 3 К 80 сот. — З пересилькою 3 К 50 сот.

Австрійські мовитри Уїраїці і російські полковні котрі замовлять книжку безпосередно в Союзі у Відні дістать календар по знижній ціні — за 2 К, в оправі з пересилькою 3 К 50 с.

Килгария і трафіка даять ся зазначній килгарській оуєт.

Гроші зачислать поштовим переказком на таку адресу:

Wien VIII, Josefstadtstrasse 79, T. 6. Administration Nachrichtenblattes des Bundes zur Befreiung der Ukraine". 63 4-7

На бажаня вислать ся чеки поштовою шадниці ч. 107.000.

В Німецькій замовляти "Пам'яткову книжку" по такій адресі:

Zentralstelle des Bundes zur Befreiung der Ukraine Berlin W. 66. Leipzigerstrasse 131.

Права родин покликаних до війська і н. необхідній інформації містять "Інформаційний календарець". Ціна 30 сот. — "Жовтєвський". Ціна 20 с. — "Шелінський". Ціна 20 с. До кожних 10 шт. 2 даром. Перевіника 1 шт. 5 сот. 12 шт. 30 сот. — Висилася А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ. Львів, вул. Карпінського ч. 19. 139 14-15

НОВІ КНИЖКИ Товариства „ПРОСВІТА“

1. **Наша дума**, великий український співак цїна К 2 80 (опракований в полотно К 4 30).
  2. **Наша слава**, части-перша великого співака цїна К 1 40 (части-друга великого співака цїна К 1 40).
  3. **Наша пісня**, При замовленю одного з тих співаків треба додати 0 естаків на вичайне серто а 65 сотиць на порученє серто.
  4. **Відруччя до науки німецької мови**, Ціна брош. врим. 3 кор 50 с. і опракований в полотно в книжках 6 кор 50 с. На поштову рекомєнд. пересильку долуцати 65 с.
  5. **Дітєві вигадки і жарти**, Ціна брошур. 80 с., оправа, в полотно в книжках 2 кор. 20 с. На поштову пересильку долуцати 55 сот.
  6. **За козацьким хайлом**, часів. Ціна 70 сот. з пересилькою 0 20 сот. більше.
  7. **Войнаровський**, історична поема — Ціна 20 сот. більше.
  8. **Чепак нас велика річ**, історичні обрама. Ціна 50 сот., з пересилькою 0 20 сот. більше.
  9. **З крісавого шляху Укр. Січ. Стрільців**, оповіданя і описи. Ціна 1 кор. 20 сот., з пересилькою 0 20 сот. більше.
- Книжки висилать тільки по отриманю готівки; на вкрат і за посліднято не висилать, в коїмо не дають.
- Замовлені і гроші слати на адресу: Канцелярія Тов. „Просвіта“ у Львові, ринок ч. 10. V. c 7-7

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

Львів, ул. Руська ч. 20 (власний дім)

Телефон ч. 788. — Конто Почт. Шадниці ч. 25261. Жароє конто в Австро-Угорській Банку

приймає до обезпеченя від огню будинки, хатні і господарські движимости, меблі, одезу і білизну, збіже в снапах і в зерні, худобу і т. п.

Кожний Українець повинен асекуровати ся від огню, щоби на случай пожежі не понести страти, бо достаток однинці, то добробит цілого народа.

КОЖДИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН АСЕКУРОВАТИ СЯ ТІЛЬКИ В ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“.

Нема жадного вишого українського Товариства асекураційного від огню, — тільки один

„ДНІСТЕР“. „Дністер“ рахує найдешевші оплати за обезпеченя селянських будинків.

„Дністер“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам.

„Дністер“ оцінює та виплачує шкоди по огні скоро і совісно, а на членів оцінкової комісії запрошує все двох господарів.

„Дністер“ дає підмоги українським школам і бурсам, де живуть ся селянські діти.

Люди асекуровані в „Дністрі“ можуть дістати позичку у всіх великих банках і в Товаристві взаїмного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ аносять в кінсем 1915 року 6,890.075 — коран.

В „Дністрі“ можна обезпечити на крадени з вломом движимости всього рода, а Товариства кредитові готівку, цінні папери і лекції за дешерею оплатою премії. LA 5-1

Адреса „Дністра“: Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“ у Львові, ул. Руська ч. 20. — Адреса для телеграм: „Дністер“ — Львів. — Канцелярія Товариства отворєна щодня від 8-2 перед пол.